**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr.4r-204/26 Judecătoria Soroca sediul Central
4-25152503-03-4r-16012025 Judecător C. Botnaru

**D E C I Z I E**
În numele Legii

01 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Daniel Ghidirim în interesele contravenientului Revenco Valeriu împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca sediul Central din 05.12.2025 pronunțată în cauza contravențională de acuzare a lui Revenco Valeriu în baza art.242 alin.(1) și art. 229 alin.(3) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

**C O N S T A T Ă:**

La data de 13.10.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Andriuța Ivan a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. seria MAI06 367613, prin care a constatat că, la 05.10.2025, ora 09:15, în mun. Soroca str. Dmitrii Cantemir, Revenco Valeriu în timp ce conducea mijlocul de transport de model ”Mazda 626” cu numărul de înmatriculare *****, a schimbat direcția de mers în urma căruia a ciocnit automobilul de model ”Audi A6” cu numărul de înmatriculare *****, totodată neavând trecută revizia tehnică și asigurarea de răspundere civilă auto, ignorând prevederile p.39 (1), 121 (b) din Regulamentul Circulației Rutiere şi Legea nr.414 din 22.12.2006.

Prin decizia agentului constatator din 13.10.2025, Revenco Valeriu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin.(1), art.229 alin.(2/1), (3) Cod Contravențional și aplicată pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 57 unități convenționale echivalentul a 2850,00 lei și 8 puncte de penalizare.

Nefiind de acord decizia de sancționare în partea ce ține de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul

Revenco Valeriu a depus contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Central din 05.12.2025 contestația lui Revenco Valeriu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 19.12.2025 împotriva acestei hotărârii a declarat recurs în termen avocatul Daniel Ghidirim, în interesele contravenientului, prin care a solicitat casarea ei, adoptarea unei noi hotărâri de admitere a contestației.

În motivartea recursului se invocă că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, întrucât aceasta a interpretat eronat circumstanțele producerii accidentului rutier și a aplicat greșit normele legale. Se susține că Revenco Valeriu a respectat regulile de circulație, semnalizând din timp intenția de a vira la stânga, asigurându-se că nu vin vehicule din sens opus și inițiind manevra în condiții de siguranță, iar impactul s-a produs din culpa celeilalte participante la trafic, care a efectuat neregulamentar manevra de depășire în intersecție.

De asemenea, recurentul arată că agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului doar încălcarea obligației generale de a se asigura la schimbarea direcției de mers, fără a administra probe concludente care să demonstreze vinovăția acestuia în producerea accidentului. În opinia sa, instanța de judecată a depășit limitele examinării contestației, substituindu-se agentului constatator prin invocarea și aplicarea unor norme din Regulamentul circulației rutiere care nu au fost indicate inițial în procesul-verbal. Totodată, instanța a ignorat probele și circumstanțele obiective, inclusiv locul impactului și natura avariilor, care ar confirma că accidentul s-a produs în timpul virării regulamentare a lui Revenco Valeriu și în condițiile unei depășiri interzise efectuate de celălalt conducător auto. Se mai arată că nu există probe suficiente care să răstoarne prezumția de nevinovăție, iar eventualele dubii trebuiau interpretate în favoarea contravenientului. În concluzie, recurentul solicită casarea încheierii instanței de fond și anularea parțială a procesului-verbal contravențional, în partea ce ține de pretinsa încălcare prevăzută de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, considerând că vinovăția nu a fost demonstrată în mod legal și concludent.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților le-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe la caz nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea*

*recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Colegiul penal constată, că la examinarea cauzei cu privire la contestația contravenientului Revenco Valeriu asupra procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare în baza art.242 alin.(1) CCo, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele, în mod obiectiv circumstanțele cauzei, constatând faptul contravenției imputată ultimului și vinovăția acestuia de comiterea ei, concluzionând just de a respinge contestație ca fiind neîntemeiată.

Colegiul penal similar instanței de fond conchide, că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția contravenientului în comiterea faptei contravenționale prin suficiente probe directe, utile și veridice, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, care în cumul au probat vina acestuia în comiterea contravenției prevăzute la art.242 alin.(1) CCo, printre care procesul-verbal de cercetate a locului accidentului rutier, schița accidentului rutier și plașele fotografice.

Recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanţa de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăţia lui Revenco Valeriu în comiterea contravenției imputate, pentru care a și fost sancționat la 13.10.2025, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar invocările aduse de recurent, precum că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, ţin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs.

Având în vedere aceste prevederi în cumul cu probele cercetate în prima instanță Colegiul penal consideră că la caz cu certitudine s-a stabilit, că Revenco Valeriu, la 05.10.2025, ora 09:15, în mun. Soroca str. Dmitrii Cantemir, în timp ce conducea mijlocul de transport de model ”Mazda 626” cu numărul de înmatriculare *****, a schimbat direcția de mers în urma căruia a ciocnit automobilul de model ”Audi A6” cu numărul de înmatriculare *****, totodată neavând trecută revizia tehnică și asigurarea de răspundere civilă auto, ignorând prevederile p.39 (1), 121 (b) din Regulamentul Circulației Rutiere şi Legea nr.414 din 22.12.2006.

Colegiul penal notează că instanța a examinat probele administrate de agentul constatator, inclusiv schița locului accidentului rutier, procesul verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier, fiind suficiente pentru a stabili vinovăția lui Revenco Valeriu în producerea accidentului rutier din data de

05.10.2025, soldat din faptul că acesta a pătruns pe banda de sens opus în momentul în care automobilul de model „Audi”, condus de Izvorean Natalia, se afla deja în deplasare pe direcția sa de mers. Această situație relevă neacordarea priorității la efectuarea manevrei de virare la stânga.

Totodată, instanța reține că, înainte de inițierea unei astfel de manevre, conducătorul auto avea obligația nu doar de a semnaliza intenția, ci și de a se asigura că aceasta poate fi efectuată în condiții de siguranță, fără a crea obstacole altor participanți la trafic. Or, în circumstanțele date, rezultă că Revenco Valeriu nu a manifestat diligența necesară, neobservând că vehiculul aflat în spatele său inițiase deja manevra de ocolire.

Prin urmare, Colegiul penal consideră eronată susținerea potrivit căreia, în cazul virării la stânga, obligația de a acorda prioritate s-ar limita exclusiv la vehiculele care circulă din sens opus. Dimpotrivă, conducătorul auto este ținut să se asigure în mod deplin că manevra proiectată nu periclitează siguranța circulației și nu incomodează vehiculele aflate deja în mișcare, inclusiv pe cele care se deplasează din spate.

Instanța just a apreciat ca fiind neîntemeiată susținerea petiționarului potrivit căreia vinovăția pentru producerea accidentului ar reveni conducătorului automobilului de model „Audi A6”, sub pretextul încălcării prevederilor pct. 51 din Regulamentul circulației rutiere referitoare la manevra de depășire. Or, din declarațiile victimei Izvorean Natalia, date în mod constant și credibil, rezultă că aceasta a observat din timp automobilul de model „Mazda”, care staționa pe partea dreaptă a carosabilului, fără a avea sistemele de semnalizare activate, ceea ce a determinat-o să considere că vehiculul este oprit în afara fluxului de circulație.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că acțiunile conducătorului auto Izvorean Natalia nu constituie o depășire în sensul normei invocate de petiționar, ci o manevră de ocolire a unui obstacol, realizată în baza aprecierii preventive a situației din trafic. Prin urmare, comportamentul acesteia se încadrează în exigențele prevăzute de pct. 43 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, nefiind reținută vreo încălcare a regulilor aplicabile în materie.

Potrivit datelor din procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier, acest eveniment a avut loc pe str. D. Cantemir, fără a fi menționate careva date despre existența intersecției de drumuri și care ar fi condiționat careva reguli de traversare, despre care invocă contravenientul în recurs.

De asemenea, instanța reține că, în condițiile în care automobilul de model „Audi A6” era deja angajat într-o manevră de ocolire sau depășire, Revencu Valeriu acesta avea obligația de a nu crea impedimente finalizării manevrei respective. În acest context, se constată că intervenția sa prin inițierea virării la stânga a generat situația de accident rutier.

Totodată, instanța acordă relevanță concluziilor organelor de constatare, care

au examinat nemijlocit locul accidentului, au efectuat măsurările necesare și au fixat poziția vehiculelor în schița accidentului, având în vedere toate circumstanțele relevante, inclusiv posibilitatea obiectivă a celuilalt conducător auto de a efectua manevra.

În consecință, instanța concluzionează că susținerile contravenientului și ale apărătorului acestuia sunt neîntemeiate, iar soluția de respingere a contestației este una legală și corect motivată, fiind în concordanță cu materialul probator administrat în cauză și cu normele aplicabile în materie.

Prin urmare, Colegiul penal constată că vinovăția lui Revenco Valeriu în producerea accidentului rutier este pe deplin dovedită, iar soluția instanței de fond privind respingerea contestației este legală.

Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de recurentul avocat Daniel Ghidirim în interesele lui Revenco Valeriu.

Contrar susținerilor acestuia, instanța de fond a examinat cauza în mod complet și obiectiv, realizând o apreciere corectă a circumstanțelor de fapt și aplicând în mod corespunzător normele legale incidente. Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că Revenco Valeriu nu a respectat obligația esențială de a se asigura că manevra de virare la stânga poate fi efectuată în siguranță, inclusiv în raport cu vehiculele care se deplasau din spate, fapt ce a condus la producerea accidentului rutier.

Afirmațiile recurentului precum că contravenientul ar fi respectat regulile de circulație și că impactul s-ar datora exclusiv culpei celuilalt conducător auto sunt infirmate de probele administrate, inclusiv de planșele foto, schița accidentului și declarațiile părților. Acestea demonstrează că automobilul condus de Izvorean Natalia era deja în deplasare și angajat într-o manevră permisă în contextul dat, în timp ce Revenco Valeriu a inițiat virarea fără a se asigura corespunzător.

Totodată, Colegiul respinge critica privind pretinsa depășire a limitelor examinării de către instanța de fond. Invocarea normelor relevante din Regulamentul circulației rutiere nu constituie o substituire a agentului constatator, ci reprezintă o obligație a instanței de a face o corectă încadrare juridică a faptelor și de a verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal contestat.

Nu poate fi reținut nici argumentul referitor la lipsa probelor concludente sau la încălcarea prezumției de nevinovăție, or vinovăția contravenientului este dovedită prin ansamblul probator administrat, care este coerent și concordant, neexistând dubii rezonabile ce ar putea fi interpretate în favoarea acestuia.

În consecință, Colegiul penal constată că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele recurentului nu sunt de natură să conducă la casarea încheierii contestate.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în cererea de recurs reprezintă, în

esență, o reiterare a poziției procesuale expuse anterior, fără a fi prezentate circumstanțe noi care ar putea conduce la o altă soluție în cauză.

În atare împrejurări, Colegiul apreciază soluția judiciară drept una întemeiată, motiv pentru care conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, or, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, însă la caz s-a constatat lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care hotărârea instanței de fond va fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

**D E C I D E :**

Recursul declarat de către avocatul Daniel Ghidirim împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca sediul Central din 05.12.2025 pronunțată pe cauza contravențională de acuzare a lui Revenco Valeriu în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și art. 229 alin.(3) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: